

Jak jsem dbal na své zdraví a udržoval ulice čisté

Ahoj děti, dneska vám na sebe prozradím něco, co donedávna nevěděli ani moji rodiče. To vám bylo takto: když jsem byl menší, tak 8 až, nó, řekněme patnáct let, pač já to dělal dost dlouho, měl jsem takovou tradici. Znáte přísloví: Jak na Nový rok, tak po celý rok? Ono to přísloví není úplně pravdivé, pač málokdo to tak dělá, ale má znamenat, že jak se budete chovat první den v novém roce, po Silvestru, tak se nejspíše budete celý rok. Anebo může znamenat, že když si dáte nějaké předsevzetí do nového roku a první den ho splníte, tak se vám jej, možná, bude dařit plnit ho i po zbytek roku. Ono je totiž vcelku jisté, že pokud se na předsevzetí vykašlete první den, nebudete ho plnit ani potom. Řada strýčků a tetiček by mohla vyprávět.

A tak já jsem se jednou, před mnoha lety, 1. ledna ráno, oblékl a že jdu na procházku. Naši na mě kulili oči, jestli jsem se nezbláznil. 1. leden, 8 hodin ráno, všichni ještě spí, i my jsme sotva vylezli z postele, a já jdu na procházku? Nespádl jsem na hlavu? Vždyť na procházky skoro nikdy nechodím! Naším to vrtalo hlavou, jestli jsem se fakt nezbláznil. Ale vysvětlil jsem jim, že jsem si dal předsevzetí, že chci začít dělat v novém roce něco pro své zdraví a že procházka ráno je naprosto ideálním splněním předsevzetí. Má samé skvělé výhody: venku nikdo není, auta nejezdí, čerstvý vzduch.... samé benefity. A tak jsem naše přesvědčil a vyrazil do liduprázdných ulic.

Procházel jsem se, procházel, a sem tam sebral něco ze země. Na zemi se po Silvestru samozřejmě válí spousta věcí, rachejtle, dělobuchy, fontány, zápalky a tak dále. Hmm, a některé dokonce nepoužité, které majitelům asi vypadly při ohnivě zábavě z kapsy... Pokud si myslíte, že jsem je sbíral pro to, abych udržoval ulice čisté, tak to se docela pletete. Nicméně podařilo se mi o tom přesvědčit policistu, kterého jsem náhodou potkal a moc se zajímal, proč se motám 1. ledna po ulici a sbírám rachejtle. Ani nevím, jak jsem to dokázal, asi jsem vypadal hrozně nevinně a bezelstně. Inu, zdání klame. Víte, proč jsem to dělal? Vy to rozhodně nedělejte !!! Já hledal ty nepoužité, abych si mohl udělat vlastní ohňostroj, protože jsem byl malý a jednak jsem nesměl, jednak jsem na rachejtle neměl peníze. Vždycky jsem našel alespoň pár dělobuchů... Odpálil jsem si je o pár ulic dál a šel domů s úsměvem na tváři, jak mi ta procházka udělala fajn... Takhle jsem to dělal řadu let, až už to byla tradice a naši se ani nedivili a nejvíc mě na tom trápilo, že jsem na to nepřišel dřív, na ty novoroční procházky...

Jenže postupem času mě začalo tížit svědomí. Věřím, že to bylo od Pána Boha, který mi říkal, že nedělám dobrou věc. Jednou jsem si uvědomil, že to je celé velký podvod, že i mlčení a klamání je lhaní. Lhal jsem našim, proč chodím ven, a lhal jsem policistovi, když se mě ptal. Mohli by jste namítat, že jsem tím nikomu neškodil, ale lež je prostě špatná a navíc, každá lež vyjde jednou najevo. A až se to provalí, že jsme lhali, poškodí to náš vztah s lidmi, kterým jsme lhali. Naši byli zklamaní, když se to nakonec dozvěděli. A to jsem se přiznal nakonec dobrovolně, protože mě svědomí trápilo, jinak by to asi nevěděli doteď. Prostě lež není nikdy dobrá věc, a Pánu Bohu se naprosto nelíbí. Na mnoha místech v Bibli před ní varuje, že ji nemá rád a že každá lež se nakonec prozradí a nic dobrého z ní pro nás nebude. I když nám se někdy zdá, že by nám lež mohla pomoci. Ale i lidové přísloví to říká: lež má krátké nohy.

Je lepší být čestný s poctivý, a třeba i nést chvilku nějaký trest za něco, co provedete. Rodiče i Pán Bůh budou určitě rádi, a vy budete mít klidné spaní. Ne jako já, kterého svědomí kousalo řadu let, než jsem se přiznal. Tak vám přeju, aby jste v sobě našli odvahu nelhat, ale vždycky se přiznat, protože to vyžaduje odvahu, čelit následkům toho, co jsme provedli, ale je to tak lepší. A teď mi můžete něco nakreslit, třeba jak se vykrucuji před policistou 1. ledna ráno v mrazu na ulici :-)